

Wat doen cineasten in lockdown?

Met “De handleiding van de filmmaker voor het overleven van zelfisolement” geeft Roland Denning, onafhankelijk cineast en schrijver uit Londen, tips voor wat filmmakers kunnen aanvangen met hun vrij gekomen tijd, nu zich verplaatsen om beelden schieten tot de ‘niet-essentiële’ verplaatsingen horen, en dus verboden zijn.

Daartoe horen back-ups checken en nieuwe maken, kabels sorteren en labelen, jezelf promoten, een online filmfestival organiseren of eindelijk een filmscript schrijven.

De handleiding van de filmmaker voor het overleven van zelfisolement

Je “blijft in je kot”, zoals iedereen nu binnenshuis blijven noemt. Maar als cineast kan het zijn dat je - eens je het sterpotentieel van je familie en huisdieren hebt uitgeput - niet meer weet wat je vervolgens moet doen. Hier zijn enkele suggesties.

Klaar?... Actie!

Maak een back-up van uw back-upschijven

Ooit hadden we planken vol archieftape. Misschien heb je die nog steeds - in dat geval is het tijd om ze te sorteren en in dozen te doen. Zet die dozen dan op zolder weg, want hoezeer je ook wilt kijken naar wat er op de banden staat, je hebt geen toestel meer om ze af te spelen.

Je hebt, zoals ik, waarschijnlijk ook wel een aantal harde schijven met het label 'back-ups' en je bent al lang vergeten wat erop staat. Velen functioneren niet meer. Dus bekijk ze allemaal, zoek uit wat je nog echt nodig kunt hebben en maak er een back-up van. Je kan nooit teveel back-ups maken.

Harde schijven worden geleverd met kabels, maar kabels gaan langer mee dan harde schijven. Dus die blijven over. Hoeveel USB-kabels en andere kabels heb je eigenlijk nodig? Gooi ze samen in een doos en ze zullen broeden - het is een lelijk gezicht. Achter je kast staat vast en zeker ook die doos met verouderde kabels. Oké, het is misschien handig om de vreemde Firewire- of eSATA- of SCSI-kabel te hebben voor het geval ... Maar heb je er echt 10 nodig? En terwijl je toch bezig bent, weet je niet meer waarvoor die kabel of doos dient, gooi ze dus weg, niemand weet het nog en misschien zijn ze al lang niet meer bruikbaar.

Ik weet zeker dat kabels broeden ... Misschien is het tijd voor een opruiming.

Koop een etiketteermachine

En als je er al een hebt, koop dan een nieuwe - ze lijken nooit erg lang mee te gaan. Je kent het soort dat ik bedoel: die machine die zelfklevende gekleurde plastic strips uitspuugt. Je kan nu al die back-upschijven en -tapes labelen. Label de haken waar je kabels aan hangen. Label alles. Label de etiketteermachine. Je voelt je georganiseerd, zelfs als je dat niet bent.

Maak een nieuwe showreel

In een showreel monteer je enkele beelden van verschillende films die je al gemaakt hebt. Zo toon je de kijker/de klant/de familie/... wat je kwaliteiten zijn. Vooral nuttig voor diegenen die films voor derden maken. Het kost tijd om een goede showreel te maken, maar tijd heb je nu. Maak zelfs verschillende showreels. Maak een showreel die is afgestemd op alle mogelijke vereisten in plaats van te laten zien tot welk werk u in staat bent. Omdat klanten, zoals we weten, weinig fantasie hebben en ze wantrouwend staan tegenover multitaskers. Laat ze een document zien dat je over eenden hebt gemaakt en ze zullen zeggen 'Geweldige eenden. Maar kan je ook zwanen filmen? '

Organiseer je eigen online filmfestival

Oké, je hebt veel geld uitgegeven (nee, verspild) om je film in te dienen voor een festival dat nu wordt afgelast. Het maakt niet uit, je film zou hoe dan ook niet worden geselecteerd, afgezien van misschien in het verre Mongolië die 100 dollar inschrijvingsgeld vragen en waar niemand ooit zou komen kijken. Dus start je eigen festival, met je eigen films. Stuur iedereen die je kent de Vimeo-links. Nodig uw collega's uit om tegen een bescheiden vergoeding hun werk in te sturen. Print enkele folders. Open een fles goedkope cava. Iedereen kan genieten van de films die iedereen al heeft gezien, elkaar feliciteren en plezier maken, ook al win je er niets bij. Net als een echt filmfestival maar zonder hotelrekeningen.

Schrijf eindelijk dat filmscript

Je wilt er al jaren een schrijven en je hebt een 'schitterend' idee. Er is nu geen excuus meer - je hebt immers niets anders te doen. Er zijn enkele boeken die je zullen helpen om binnen 90 dagen een scenario te schrijven. Of 10 weken. Of 21 dagen. Probeer ze allemaal. Ze zijn misschien beter dan je verwacht: volg de richtlijnen en je krijgt een filmscript. Hoogstwaarschijnlijk zal het een slecht script zijn, maar je kunt het in ieder geval uitprinten en op je bureau laten liggen, met de naam van de auteur goed zichtbaar op de omslag en, als iemand je vraagt wat het is, haal je de schouders op, en zucht mompelend: 'Ja, het ging allemaal zo goed totdat het virus ons raakte'.